एवमुक्त्वा तु तं रुद्रस्तत्रैवान्तरधीयत । सचापि सगरो राजा जगाम स्वं निवेशनं ।
पत्नीभ्यां सहितस्तत्र सोऽतिहृष्टमनास्तदा । तस्य ते मनुजश्रेष्ठ भार्य्ये कमललोचने ।
वैदर्भी चैव शैव्या च गर्भिण्यौ सम्बभूवतुः । ततः कालेन वैदर्भी गर्भालाबुं व्यजायत ।
शैव्या च सुषुवे पुत्रं कुमारं देवरूपिणं । तदाऽलाबुं समुत्स्रष्टुं मनश्चक्रे स पार्थिवः ।
अथान्तरीक्षाच्छुश्राव वाचं गम्भीरनिस्वनां । राजन् मा साहसङ्कार्षीः पुत्रान् त्यक्तुमर्हसि । ८८४५
अलाबुमध्यान्निष्कृत्य बीजं यत्नेन गोप्यतां । स्वेदपस्वेदेषु पात्रेषु घृतपूर्णेषु भागशः ।
ततः पुत्रसहस्राणि षष्टिं प्राप्स्यसि भारत । महादेवेन दिष्टं ते पुत्रजन्म नराधिप ।
अनेन क्रमयोगेन मा ते बुद्धिरतोऽन्यथा ।
इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि तीर्थयात्रापर्व्वणि सगरसन्ततिकथने षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥
॥ लोमश उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वाऽन्तरीक्षाच्च स राजा राजसत्तम । यथोक्तं तच्चकाराथ श्रद्दधद्भरतर्षभ ।
एकैकशस्ततः कृत्वा बीजं बीजं नराधिपः । घृतपूर्णेषु कुम्भेषु तान् भागान् विदधे ततः । ८८५०
धात्रीश्चैकैकशः प्रादात् पुत्ररक्षणतत्परः । ततः कालेन महता समुत्तस्थुर्महाबलाः ।
षष्टिः पुत्रसहस्राणि तस्याप्रतिमतेजसः । रुद्रप्रसादाद्राजर्षेः समजायन्त पार्थिव ।
ते घोराः क्रूरकर्माण आकाशपरिसर्पिणः । बहुत्वाच्चावजानन्तः सर्व्वान् लोकान् सहामरान् ।
त्रिदशांश्चाप्यधावन्त तथा गन्धर्व्वराक्षसान् । सर्व्वाणि चैव भूतानि शूराः समरशालिनः ।
बाध्यमानास्ततो लोकाः सागरैर्मन्दबुद्धिभिः । ब्रह्माणं शरणं जग्मुः सहिताः सर्व्वदेवतैः । ८८५५
तानुवाच महाभागः सर्व्वलोकपितामहः । गच्छध्वं त्रिदशाः सर्व्वे लोकैः सार्द्धं यथागतं ।
नातिदीर्घेण कालेन सागराणां क्षयो महान् । भविष्यति महाघोरः स्वकृतैः कर्म्मभिः सुराः ।
एवमुक्तास्तु ते देवा लोकाश्च मनुजेश्वर । पितामहमनुज्ञाप्य विप्रजग्मुर्यथागतं ।
ततः काले बहुतिथे व्यतीते भरतर्षभ । दीक्षितः सगरो राजा हयमेधेन वीर्य्यवान् ।
तस्याश्वो व्यचरद्भूमिं पुत्रैः स परिरक्षितः । समुद्रं स समासाद्य निस्तोयं भीमदर्शनं । ८८६०
रक्ष्यमाणः प्रयत्नेन तत्रैवान्तरधीयत । ततस्ते सागरास्तात हृतं मत्वा हयोत्तमं ।
आगम्य पितुराचख्युरदृश्यं तुरगं हृतं । तेनोक्ता दिक्षु सर्व्वासु सर्व्वे मार्गत वाजिनं ।
ततस्ते पितुराज्ञाय दिक्षु सर्व्वासु तं हयं । अमार्गन्त महाराज सर्व्वञ्च पृथिवीतलं ।
ततस्ते सागराः सर्व्वे समुपेत्य परस्परं । नाध्यगच्छन्त तुरगमश्वहर्त्तारमेव च ।
आगम्य पितरञ्चोचुस्ततः प्राञ्जलयोऽग्रतः । ससमुद्रवनद्वीपा सनदीनदकन्दरा । ८८६५
सपर्व्वतवनोद्देशा निखिलेन मही नृप । अस्माभिर्व्विचिता राजन् शासनात्तव पार्थिव ।
नचाश्वमधिगच्छामो नाश्वहर्त्तारमेव च । श्रुत्वा तु वचनं तेषां स राजा क्रोधमूर्च्छितः ।
उवाच वचनं सर्व्वांस्तदा दैववशान्नृप । अनागमाय गच्छध्वं भूयो मार्गत वाजिनं ।
यज्ञियं तं विना ह्यश्वं नागन्तव्यं हि पुत्रकाः । प्रतिगृह्य तु सन्देशं पितुस्ते सगरात्मजाः ।